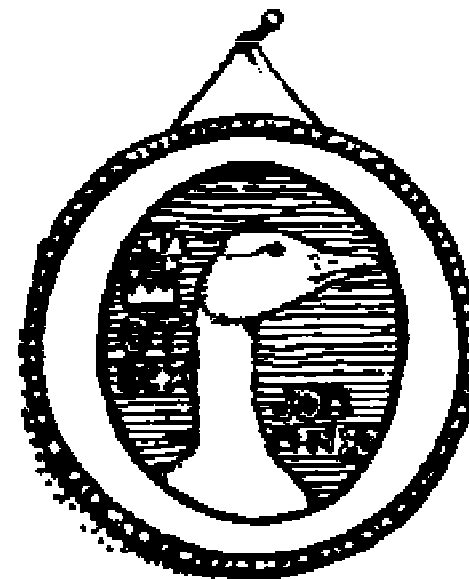

הוא יצא לצוד מהבוקר ועד הערב וצד צבאים
בהרים. זמנים טובים היו אז.

ובכן, הכל היה טוב ויפה כל הזמן שהמלך היה
בבריאות טובה, אבל תוכל להבין שבמשך הזמן
הוא הזדקן, והרגליים נעשו קשיחות, ועם הגיל גם
הלב נעשה חלש. המלך היה במצב רוח רע, חסר לו

האווז של המלך

הו! ואני חשבתי שכל העולם שמע על המלך או'טול.
מסתבר שבורות האנושות היא ללא גבול. ובכן
אדוני, אם לא שמעת עד כה, דע לך כי היה פעם
מלך ששמו היה או'טול והוא היה מלך טוב בזמנים
עתיקים, לפני שנים רבות, והוא היה גם בעל
כנסיות, כי כזה היה הנוהג בימים אלה.
המלך היה באמת מהסוג המשובח. עוד בנעוריו
הוא אהב את החיים ואהב ספורט, ובמיוחד ציד.

בידור, כי לא יכול היה לצאת יותר לציד. וכך, תאמין או לא, לשם שעשוע לקח לו אווז.

אתה יכול לצחוק כמה שתרצה, אבל זאת אמת לאמיתה; והאווז שעשע אותו כך: הוא שחה באגם וצלל כדי לתפוש דגי שמך, ובימי שישי תפש דגים לארוחת המלך, והוא עף מסביב לאגם כל היום כדי לשעשע את המלך.

כל זה היה טוב, רק שבמשך הזמן גם האווז הזדקן ולא יכול היה יותר לשעשע אותו, והמלך היה אבוד לגמרי.

יום אחד הלך המלך על שפת האגם ובכה על גורלו האכזר, ואפילו חשב להטביע את עצמו באגם. עד שפתאום, מעבר לפינה, יצא לקראתו אדם צעיר בעל מראה מכובד.

"ברוך תהיה" אמר המלך לאדם הצעיר.

"ישמור אותך האל, מלך או'טול" ענה האיש הצעיר. "אמת בפוך" אמר המלך "אני המלך או'טול, הנסיך והשליט של האזור הזה" אמר "אבל איך ידעת זאת?"

"הו, זה לא חשוב" ענה קווין הקדוש.

כי תראו: זה היה קווין הקדוש בעצמו, הקדוש במסווה, ולא אחר. "זה לא חשוב" הוא אומר "אני

יודע גם יותר מזה. האם מותר לי לשאול מה שלום האווז שלך, מלך או'טול?" הוא אומר.

"תפח רוחי, איך ידעת על האווז שלי?" שואל המלך.

"זה לא חשוב, נודע לי על כך" עונה קווין הקדוש. אחרי חילופי דברים נוספים שואל המלך: "מי אתה?"

"אני אדם ישר" עונה קווין הקדוש.

"ובכן, אדם ישר" אומר המלך "ואתה מתפרנס בקלות? כיצד?"

"בכך שאני עושה דברים ישנים כמו חדשים" עונה קווין הקדוש.

"אז אתה פחח?" אומר המלך.

"לא, אני לא פחח במקצועי, מלך או'טול; אני בעל מקצוע טוב יותר" אומר הוא "מה הייתה אומר אילו עשיתי את האווז הזקן שלך כמו חדש?"

כששמע המלך שניתן לעשות את האווז שלו כמו חדש, כאילו עיניו היו קופצות לו מהראש. הוא מיד שרק, והנה בא האווז המסכן, כמו כלב, מדדה כמו נכה. הוא בא לאדונו והם דומים כמו שני אפונים.

ברגע שהקדוש רואה את האווז הוא אומר: "אעשה את העבודה למענך, מלך או'טול."

הו, יקירי, איזה מחזה נדיר היה זה, לראות את המלך העומד עם פה פעור ומביט על האווז הזקן

"הו, הו" אומר המלך או'טול "אם תצליח, הרי אתה האיש החכם ביותר בכל שבעת המחוזות שלי."
"הי, המלך" אומר קווין הקדוש "זה לא כל כך פשוט. לא אתקן את האווז הזקן שלך ללא כלום. מה תיתן לי, אם אעשה את העבודה? זהו העסק!"
"אתן לך הכל שתבקש" אומר המלך "זה צודק, נכון?"

"מאוד צודק" אומר הקדוש "כך עושים עסקים. ובכן" הוא אומר "זה ההסכם שאעשה איתך מלך או'טול: האם תיתן לי את כל האדמות שמעליהן יעוף האווז, אחרי שאעשה אותו שוב כמו חדש?"
"אתן" אומר המלך.

"ולא תחזור מהבטחתך?" אומר קווין הקדוש.
"על דברתי!" הושיט המלך את אגרופו.
"על דברתך!" חוזר קווין הקדוש "עשינו עסק. בוא הנה!" הוא אומר לאווז המסכן "בוא הנה נכה זקן ומסכן, ואעשה אותך לציפור הגונה, מלאת חיים."
ועם זה הוא לקח את האווז בשני כנפיו "צלב על צלב" הוא אומר, ותוך כדי כך מסמן אותו עם סימן הקדוש הזה, וזורק אותו לאוויר. והאווז, יקירי, מתרומם ועף כמו אחד הנשרים עצמם, ומתחיל לעשות סיבובים באוויר כמו סנונית לפני גשם.

"ומי אתה? שואל המלך.
"אני קווין הקדוש" עונה הקדוש.
"הו. שמיים" הצטלב המלך ונפל על ברכיו לפני
הקדוש "זה קווין הקדוש הגדול שאיתו דיברתי כל
הזמן, בלי לדעת זאת, וכאילו הוא אדם מפשרטי
העם. אז אתה קדוש?"
"אכן כך" אומר קווין הקדוש.
"ואני חשבת שאתה רק סתם בחור הגון" אומר
המלך.
"טוב, עכשיו אתה יודע את ההבדל" אומר הקדוש
"אני קווין הקדוש, הגדול מכל הקדושים."
וכך למלך היה אווז כמו חדש, וזה שעשע אותו כל
זמן שהוא חי. והקדוש תמך במלך, אחרי שקיבל
את כל רכושו, עד יום מותו.
וזמן קצר אחרי כן האווז המסכן רצה לתפוש דג
שמך, אבל, ידידי, הוא עשה שגיאה וניסה לתפוס
זאב מים. ובמקום להביא דג לארוחתו של המלך,
זאב המים הרג את האווז, ולא פלא בכך. אבל הוא
לא אכל אותו, כי לא האז לאכול מה שקווין הקדוש
בירך במו ידיו.

שלו מתעופף כמו זרזיר, טוב יותר מכפי שהיה
קודם. וכשהאווז ירד לארץ המלך ליטף את ראשו.
"אהבתי" אמר "אתה היקיר של העולם."
"ומה תומר לי עכשיו" אומר קווין הקדוש "שעשיתי
אותו כפי שאמרתי?"
"אומר" אומר המלך "שאין דבר שיכול להשתוות עם
מעשה אדם, פרט לדבורים."
"ולא תוסיף לכך?" אומר קווין הקדוש.
"ואני חייב לך" אומר המלך.
"ותיתן לי את האדמות שהאווז עף מעליהם?" שואל
הקדוש.
"אתן" עונה המלך או'טול "ותוכל ליהנות מהם כמה
שתרצה, ויהיה זה אפילו הדונם האחרון מאדמותיי."
"ותעמוד בדיבורך?" שואל הקדוש.
"כמו שהשמש בשמייים" עונה המלך.
"טוב שאמרת כך, מלך או'טול" אומר ההוא "כי אילו
לא אמרת, האווז הזקן הזה לא היה עף יותר
לעולם."
והמלך אמנם היה נאמן לדבריו וקווין הקדוש היה
מרוצה ממנו ואז הציג את עצמו לפני המלך.
"אתה, מלך או'טול" הוא אומר "אדם הגון אתה.
באתי רק כדי לנסות אתך. אינך מכיר אותי כי אני
במסווה."